

เศรษฐกิจใต้ดิน: กรณีศึกษาการเล่นการพนันในบ่อนขนาดเล็กในชุมชนซึ่งขัดต่อกฎหมาย
The underground economy: A case study of professional gamblers in
a small casinos in the community with contrary to the law

สมบูรณ์ หนูแก้ว^{*1}, ศรัณย์ ธิติลักษณ์²

Somboon nookeaw^{*1}, Sarun thitiluck²

^{*1}นักศึกษาศาสาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

²อาจารย์ประจำ สาขาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

^{*1}Student, Master of Arts Program in Leadership in Society, Business and Politics, College of Social Innovation, Rangsit University

²Instructor, Master of Arts Program in Leadership in Society, Business and Politics, College of Social Innovation, Rangsit University

e-mail: somboon.nookeaw@gmail.com

Received: May, 17 2020

Revised: June, 15 2020

Accepted: June, 29 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินการบ่อนการพนันขนาดเล็กในชุมชน 2) เพื่อศึกษาขนาดปริมาณเงินหมุนเวียน รายได้ ลักษณะการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ ของนักการพนันในบ่อนขนาดเล็กในชุมชน การวิจัยเป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Random) ที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเล่นพนัน จำนวน 15 คน และกลุ่มผู้ประกอบการบ่อนพนันขนาดเล็ก จำนวน 4 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดตามแนวทางคำถามที่กำหนดไว้ ตามวัตถุประสงค์นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าบ่อนการพนันที่ตั้งในชุมชนจะดำเนินการได้ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้มีอิทธิพลในเขตพื้นที่นั้น ๆ สถานที่ตั้งของบ่อนพนันจะต้องลึกหรือต้องอยู่ในที่ลับตาคน พื้นที่ใช้เล่นพนันมี 3 ลักษณะคือ พื้นที่ว่าง ห้องเช่า และบ้านผู้อยู่อาศัยในชุมชนมาทำเป็นบ่อนพนัน ที่นที่นำมาบริหารบ่อนมาจากการกู้เงินนอกระบบซึ่งมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างบ่อนพนัน เกมพนันในบ่อนมีการเล่นเกมพนันเพียง 1-2 ชนิดเท่านั้น ประมาณการรายได้ของบ่อนอยู่ระหว่าง 600,000 ถึง 1,100,000 บาทต่อเดือน สำหรับนักการพนัน กลุ่มผู้ประกอบการบ่อนพนัน ประมาณการขนาดเงินทุนหมุนเวียนอยู่ระหว่าง 600,000 - 1,000,000 บาท ประมาณการกำไรเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 200,000 - 500,000 บาท การใช้ชีวิตส่วนมากจะอยู่ในบ่อนพนันเพราะต้องบริหารจัดการบ่อน ความเป็นอยู่ดี การใช้ชีวิตเหมือนคนเป็นปกติไม่มีความแตกต่างจากคนในชุมชน ส่วนกลุ่มนักเล่นพนัน ประมาณการขนาดเงินทุนเพื่อเป็นทุนพนันต่อวันอยู่ระหว่าง 1,000 - 5,000 บาท ประมาณการกำไรเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 600 - 1,500 บาท ใช้ชีวิตอยู่ในบ่อนพนันประมาณ 6 - 10 ชั่วโมง มีชีวิตความเป็นอยู่ไม่แน่นอนแต่มีอยู่มีกินทุกวันสามารถเลี้ยงครอบครัวได้ มีหนี้นอกระบบและ

ดอกเบี้ยยรายวันที่เป็นภาระในการดำรงชีพและอยู่อย่างระวางตระแวงต่อการที่จะต้องถูกจับกุม เพราะการพนันเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ไม่ได้คิดทำงานอาชีพใดนอกจากหาเงินรายได้จากบ่อนพนัน

คำสำคัญ: เศรษฐกิจใต้ดิน, การพนัน, บ่อนการพนันขนาดเล็ก, นักการพนัน

ABSTRACT

The objective of this research is to study the operation of small casinos the community in order to study the size of the money supply, income, life style and well-being of professional gamblers in small casinos in the community. Qualitative research was used to collect data from key informants and select purposive sampling randomly by using 2 groups of informants consisting of a group of 15 gamblers, and a group of 4 small casino operators; they were selected as key informants according to the research objectives regardless of the proportion of population by using an open-ended interview in accordance with the guideline for the question set using the collected data for content analysis. It was found that gambling establishments in the community could operate with permission from local influential people. The location of the casino must be deep or secretive. There are 3 types of gambling areas: vacant space, rental rooms and houses for community residents to be made into a casino. The capital used to manage the casino comes from informal borrowing, which is related to the casino business structure. In these casinos there are only 1-2 types of gambling games. The estimated income of a casino is between 600,000 to 1,100,000 baht per month for a professional gambler. As for casino operators, the estimated circulating capital size is 600,000 - 1,000,000 baht. The average profit of a casino is between 200,000 - 500,000 baht. They spend most of their time in the casino as it requires good management. They live normal life that is not different from other people in the community. As for the group of professional gamblers, their estimated size of the capital for daily gambling is between 1,000 - 5,000 baht. The average profit is between 600 - 1,500 baht. They live in the casino for about 6-10 hours a day. They do not have certainty in life, but they survive and can support their families having informal debt and daily interest to pay which is a burden to their lives, and they do not think of working in any career other than earning money from casino.

Keywords: underground economy, gambling, small casinos, gambler

บทนำ

เศรษฐกิจนอกระบบในประเทศไทยมีขนาดค่อนข้างใหญ่และกว้างขวางครอบคลุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลากหลายประเภท ทั้งกิจการที่ถูกกฎหมายและกิจการที่กฎหมายไม่อนุญาตให้ดำเนินการ Medina and Schneider (2018) ได้ระบุถึงค่าเฉลี่ยของเศรษฐกิจนอกระบบไทยตั้งแต่ ปี 2541 ถึง 2558 มีมูลค่าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.63 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ซึ่งค่าเฉลี่ยของโลกจำนวน 158 ประเทศอยู่ที่ร้อยละ 27.78 ซึ่งเห็นได้ว่าเศรษฐกิจใต้ดิน หรือเศรษฐกิจนอกระบบถือเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจมีการผลิตที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นเดียวกับระบบเศรษฐกิจที่เป็นทางการ แต่ไม่ได้ลงรายการอยู่ในบัญชีประชาชาติ และเป็นเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่มากกว่าที่คาด ซึ่งประมาณว่าหากนับรวมกิจกรรมทางเศรษฐกิจในการดูแลครัวเรือนก็จะมีขนาดใหญ่ใกล้เคียงหรือใหญ่กว่าเศรษฐกิจที่เป็นทางการ ทั้งนี้ นักวิชาการทั่วไปนิยมแบ่งเศรษฐกิจใต้ดินออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มที่ถูกกฎหมาย และที่ผิดกฎหมาย บ่อนการพนันถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มเศรษฐกิจใต้ดินที่ผิดกฎหมาย 'การพนัน' เป็นปัญหาคลาสสิกในประเทศไทยที่ยืดเยื้อเรื้อรังมานานพอ ๆ กับปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ยาเสพติด สุรา และช่อง ในสายตาของคนไทย จำนวนไม่น้อย การพนันที่แทรกไปทุกอณูของสังคมไทย ซึ่งเป็นปัญหามาจากปัจจัยเชิงสาเหตุ อาทิ 'เจ้าหน้าที่ละเลยการปฏิบัติหน้าที่' ไม่กวดขันจับกุมบ่อนพนัน โต๊ะพนัน ตลอดจนอาจเกี่ยวข้องกับเรื่องส่วย อิทธิพลและปัญหาการคอร์รัปชันอีกด้วย และถ้าพิจารณาให้ละเอียดลึกซึ้งขึ้น จะพบว่ากำลังของ "เจ้าหน้าที่" ไม่มีวันที่จะปฏิบัติงานได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในทุกระดับ เพราะนักพนันมีความต้องการจะพนันอยู่ตลอดเวลา ต่อให้เจ้าหน้าที่กวดขันเช่นใดก็สามารถหาวิธีเล่นพนันได้เสมอไป การจะแก้ปัญหาเรื่องการพนันอย่างได้ผล ประเทศไทยจะต้องใช้กระบวนการแก้ปัญหาเชิงสาเหตุและปรับโครงสร้างการบริหารงาน ยุติธรรมใหม่ ซึ่งจะทำให้ปัญหาลดน้อยลงและได้ผลดีกว่าการไล่จับกุม หรือใช้งบประมาณจำนวนมากในการปราบปรามในแบบที่เป็นอยู่ โดยปัจจุบันนานาประเทศต่างยอมรับว่าการพนันเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้โดยการจับกุมเพียงอย่างเดียว แต่ต้องกลับวิธีคิดเสียใหม่ให้การพนันเป็นเรื่องถูกกฎหมาย นำธุรกิจที่เคยดำมืดอยู่ใต้ดิน และถูกบริหารจัดการด้วยระบอบอิทธิพลมืด ขึ้นมาอยู่บนดินให้โปร่งใสและบริหารจัดการอย่างถูกต้องตามหลักธุรกิจ

สังคิต พิริยะรังสรรค์ และคณะ (2546) มองเห็นปัญหาการพนันในสังคมไทย จึงได้ทำการวิจัยเรื่อง "เศรษฐกิจการพนัน : ทางเลือกในเชิงนโยบาย" ซึ่งได้แบ่งเศรษฐกิจนอกระบบออกเป็นหลายประเภท จากผลการวิจัยเรื่องดังกล่าวพบว่า ปัจจุบันคนไทยนิยมเล่นการพนันสูงถึง 7.15 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ของประชากรที่มีอายุมากกว่า 15 ปี แบ่งเป็นผู้ที่เล่นการพนันในประเทศ ประมาณ 4.10 ล้านคน และผู้ที่เล่นพนันตามชายแดนประมาณ 2.96 ล้านคน เงินหมุนเวียนจากการเล่นพนันประมาณ 500,000 - 800,000 ล้านบาทต่อปี โดยที่เจ้าของบ่อนจะได้รับกำไรจากกิจการบ่อนพนันประมาณ 100,000 - 165,000 ล้านบาท โดยสามารถแจกแจงได้ดังนี้ บ่อนพนันภายในประเทศมีผลกำไรประมาณร้อยละ 20 ของเงินหมุนเวียนในบ่อน ส่วนบ่อนพนันในต่างประเทศเจ้าของบ่อนจะได้รับกำไรประมาณร้อยละ 10 ของเงินหมุนเวียนในบ่อน และเพราะต้องเสียค่าเสียอื่น ๆ อีกประมาณร้อยละ 10 ของเงินหมุนเวียนในบ่อน

กลุ่มคนที่นิยมเล่นการพนันส่วนใหญ่ เป็นเกษตรกรสูงถึง ร้อยละ 22.7 ที่เหลือจะเป็นผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัว รับจ้างทั่วไป ลูกจ้างเอกชน และนักเรียนนักศึกษาตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้เล่นการพนันจะพบว่าเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา

จากผลการวิจัยของ สังคีต พิริยะรังสรรค์ และคณะ (2546) เรื่อง “เศรษฐกิจการพนัน: ทางเลือกในเชิงนโยบาย” จะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรไทยที่ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลให้จำต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับธุรกิจการพนันส่วนใหญ่ นั้น มักเป็นกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำ และอาศัยอยู่ในชุมชนแออัดหรือตามแหล่งเสื่อมโทรมต่าง ๆ และในความเป็นจริงแล้ว บ่อนพนันในประเทศไทยส่วนมากมักดำเนินกิจการอยู่ภายในชุมชนแออัดดังกล่าว โดยมีเหตุผลทั้งในด้านปริมาณผู้เข้ามาเล่นพนัน เหตุผลด้านการหลีกเลี่ยงเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย และความสัมพันธ์ระหว่างบ่อนพนันกับประชากรในชุมชนในหลายด้าน และหลายลักษณะเพื่อเป็นเครื่องกำบังธุรกิจบ่อนพนัน

จากการทบทวนงานวิจัยทางการพนันทั้งหมดที่มีในประเทศไทยนั้น ส่วนมากมักกล่าวถึงประเด็นของการพนัน ในมุมของความสัมพันธ์ระหว่างนักพนันกับบ่อนพนัน แต่ในมุมมองของเศรษฐกิจได้ดินที่ทำให้เกิดอาชีพจากการพนันยังมีผู้ทำการศึกษาไว้น้อยมากและเป็นมุมมองใหม่ ซึ่งการไม่มีงานศึกษาอาจเป็นเพราะเหตุผลในเรื่องของการเข้าถึงแหล่งข้อมูลสำคัญ ที่สามารถเข้าถึงได้ยากเป็นเหตุผลหลัก

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบ่อนพนันขนาดเล็กในชุมชนและนักการพนันที่มีการดำรงชีพของตนและครอบครัวจากรายได้การเล่นพนัน เพื่อสามารถใช้เป็นข้อมูลหรือเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายสาธารณะในการจัดการพนัน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนต่าง ๆ ในสังคมไทย และสามารถนำไปเป็นประเด็นการศึกษาเพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่น ๆ เช่น อาชญวิทยา มนุษยวิทยา เป็นต้น ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

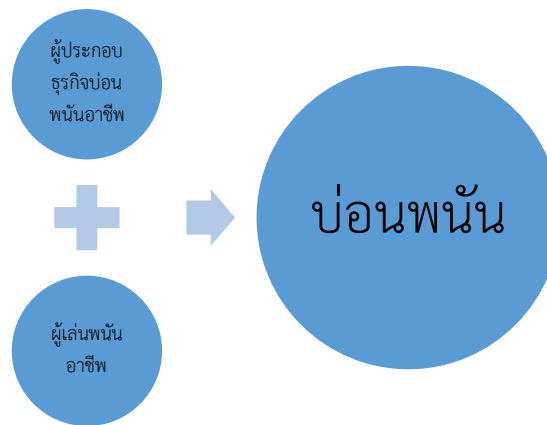
1. เพื่อศึกษาการดำเนินการบ่อนการพนันขนาดเล็กในชุมชน
2. เพื่อศึกษาขนาดปริมาณเงินหมุนเวียน รายได้ แหล่งเงินทุน ลักษณะการใช้ชีวิต ลักษณะความเป็นอยู่ ของผู้มีอาชีพนักการพนันในบ่อนขนาดเล็กในชุมชน

คำถามการวิจัย

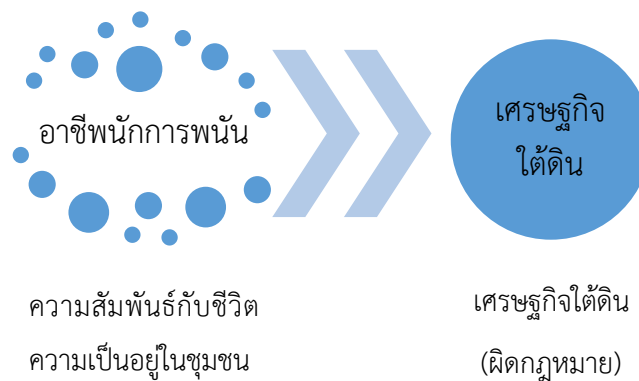
ทำไมการพนันจึงสามารถทำให้บุคคลมีรายได้ ใช้การพนันทำมาหากินจนเป็นอาชีพได้ ผู้ที่มีอาชีพนักการพนันมีการดำเนินกิจกรรม การใช้ชีวิตและการดำรงชีพอย่างไรหากไม่อาชีพอย่างอื่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดของงานวิจัยนี้ เริ่มต้นจากเศรษฐกิจใต้ดิน ประเภทผิดกฎหมาย ที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการพนันซึ่งกรณีศึกษานี้มุ่งศึกษาเฉพาะบ่อนพนันขนาดเล็กที่เปิดบริการอยู่ในชุมชน โดยในบ่อนพนันจะมีองค์ประกอบของนักการพนันอาชีพในบ่อนที่ทำมาหากินหรือมีรายได้จากการพนัน 2 กลุ่มคือ ผู้ประกอบธุรกิจบ่อนพนัน และผู้เล่นพนัน โดยทั้งสองกลุ่มนี้ไม่ได้มีอาชีพอื่น ๆ ทำ แต่ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยการพนัน (ดังภาพที่ 1 และภาพที่ 2)

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของนักการพนันกับบ่อนพนัน

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของอาชีพนักการพนัน การดำรงชีพ ชุมชน และเศรษฐกิจใต้ดิน

การดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยตรง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเล่นพนัน จำนวน 15 คน และกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจบ่อนพนันขนาดเล็ก จำนวน 4 คน รวม 19 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ของการวิจัยในครั้งนี้ คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยตรงไม่ขึ้นกับสัดส่วนจำนวนประชากร เป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Random) ซึ่งเป็นวิธีวิทยาที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ในประเด็นของการศึกษาเชิงลึกที่เน้นการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งการศึกษาคั้งนี้คือการศึกษารูทกิจบ่อนพูนขนาดเล็กในชุมชนและศึกษาถึงผู้มีอาชีพนักการพูน ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ที่เลือกจะต้องเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่อประเด็นที่ศึกษา และยินดีให้ข้อมูลประกอบด้วย กลุ่มนักเรียนพูน และกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจบ่อนพูนขนาดเล็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์หลัก (Key-Informants) จำแนกตามกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงสร้างการกิจกรรมที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษา โดยมีการปกปิดและสงวนนามผู้เป็นแหล่งข้อมูล ใช้การสังเกตพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ การบันทึกในกระดาษและไม่มีการบันทึกเทป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key-Informants) เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการนัดสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล สัมภาษณ์ทีละคน และขอให้ผู้ให้ข้อมูลหลักแนะนำผู้ให้ข้อมูลหลักต่อ หรือเป็นการอ้างอิงต่อเนื่องปากต่อปาก (Snowball Sampling Technique) เพื่อให้ได้จำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญขั้นต่ำครบตามวัตถุประสงค์ ในแต่ละกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ทุกกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ และทำการสังเคราะห์ข้อมูล ผ่านเทคนิคการถอดความบทสัมภาษณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลหลักต้องการสื่อสาร หรือต้องการให้ความหมายในประเด็นที่ศึกษาจากการตอบการสัมภาษณ์ การใช้คำพูด และการสื่อสาร จากการตอบข้อสัมภาษณ์ตามกรอบการศึกษาทั้งในประเด็นหลักและประเด็นรอง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทำการบันทึกมาทำการถอดรหัสคำ ความหมาย ตลอดจนการตีความหมายแฝงและความหมายโดยนัย เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และสังเคราะห์สรุปเป็นคำตอบของการศึกษา

การนำเสนอข้อมูลและข้อจำกัดของการวิจัย

สืบเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องเศรษฐกิจใต้ดิน เป็นเรื่องของธุรกิจบ่อนพูนขนาดเล็กในชุมชนและนักการพูน โดยทำการเก็บข้อมูลจริงจากบ่อนขนาดเล็กในชุมชน 4 แห่งที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อทำการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักของจริยธรรมของการวิจัย การนำเสนอข้อมูลของผู้วิจัยในบทความฉบับนี้ทำการเผยแพร่ ผู้วิจัยต้องปกปิดชื่อแหล่งที่มาของข้อมูลโดยใช้นามสมมติแทนตัวผู้ให้ข้อมูลจริง

ผลการวิจัย

การศึกษาของผู้วิจัยในประเด็นของการดำเนินการบ่อนขนาดเล็กในชุมชน พบว่า ลักษณะการจัดตั้งและการเลือกที่ตั้งบ่อนการจัดตั้งบ่อนพนันขนาดเล็กก่อนการตั้งจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอิทธิพลในพื้นที่เสียก่อนจึงสามารถดำเนินการตั้งบ่อนในชุมชนได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีอิทธิพลดูแลในคุ้มครองตำรวจในพื้นที่ การแจ้งข่าวการจับกุม และปัญหาความขัดแย้งของบ่อนขนาดเล็กอื่น ๆ ในระแวกใกล้เคียง จนส่งผลกระทบต่อรายได้ของบ่อนนั้น ๆ โดยบ่อนพนันจะต้องแลกกับผลประโยชน์ที่เกิดจากรายได้คิดเป็นเปอร์เซ็นต์มอบให้กับผู้มีอิทธิพลกันตามแต่ตกลงกัน สะท้อนได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนี้

“การจัดตั้งบ่อนหรือ ทำบ่อนเนี่ย ไม่ใช่ว่ามีเงินแล้วจะมาสู่มั่วสุมห้าห้าเนี่ย ไม่ได้นะ มันเป็นเรื่องของผลประโยชน์ ผมก็ต้องคุยกับผู้ใหญ่ในพื้นที่ให้จบก่อนถึงทำได้ ไม่งั้นยุ่ง” (น้อง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 29 มีนาคม 2562)

“เขาจะทำอะไรให้เราหรือ? ผู้ใหญ่ก็จะดูแลเราตั้งแต่ตำรวจ แจ้งข่าวก่อนเข้าจับกุม วางคนต้นทาง และเคลียร์กับบ่อนอื่น ๆ ในพื้นที่” (น้อง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 29 มีนาคม 2562)

“รายได้...ของบ่อนส่วนหนึ่งจะกันไว้ให้กับผู้มีอิทธิพลที่ช่วยจัดการปัญหาให้เรา หรือบางทีก็จ่ายเป็นเงินค้ำเงินกู้ในระบบที่ผู้มีอิทธิพลลงเงินมากับบ่อนเรา อันนี้แล้วแต่ตกลงกันว่าจะให้เป็นรายเดือนหรือรายวัน” (หนึ่ง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 16 มีนาคม 2562)

ส่วนลักษณะของพื้นที่ที่ใช้จัดการเล่นพนันเป็นบ่อนขนาดเล็กในชุมชน จะเลือกพื้นที่ที่มีที่ตั้งลึกหรือต้องอยู่ในที่ลับตาคน โดยพื้นที่ใช้เป็นบ่อนมี 3 ลักษณะคือ หนึ่ง เลือกใช้พื้นที่ว่างในชุมชนที่ลับตาคนหรือไม่เป็นที่สังเกตได้ง่าย สอง เลือกเอาห้องเช่าทำเป็นบ่อน และใช้บ้านที่อยู่อาศัยเป็นบ่อน โดยผู้ให้ข้อมูลหลักให้ข้อมูลตรงกันทั้งหมด ดังนี้

“ที่ตั้งของบ่อนพนัน ต้องดูมิติภูมิสถาปัตย์ โดยมากจะใช้ที่ว่าง ๆ ในชุมชน ห้องเช่า หรือบ้านพักที่ไปเช่าไว้ทำเป็นที่เล่นพนัน ซึ่งจะมีคนดูต้นทางไว้คอยบอกความเคลื่อนไหวทั้งตำรวจและนักพนันต่างถิ่นที่มาเล่น” (น้อง, หนึ่ง, ปากกล้วย, โกล, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล มีนาคม - พฤษภาคม 2562)

สภาพของบ่อนพนันบ่อนพนันขนาดเล็กในชุมชนที่ศึกษาทุกบ่อนไม่ว่าจะเล่นในพื้นที่ลักษณะใด ผู้มีอาชีพเจ้าของบ่อนจะจัดมีเกมส์พนัน เพียงแค่ 1-2 ชนิดเท่านั้น โดยสภาพพื้นที่จะแตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ เช่น พื้นที่ว่างในชุมชน ห้องเช่า หรือบ้านพักอาศัย

“การเปิดพื้นที่เล่น มันต่างกันแล้วแต่บ่อน บางทีใช้บ้านอาศัย (ที่เราไปเช่าไว้) บางทีใช้ห้องเช่าหรือที่ลับตาว่าง ๆ ในชุมชน สภาพมันไม่เหมือนกัน แต่ที่เหมือนกันคือ มีเปิดให้เล่นแค่ 1 หรือ 2 อย่าง ไพ่มั้ง ไฮโลบ้าง ก็เท่านั้น บ่อนจะมีการจัดบริการ อาหาร น้ำ ฯลฯ ทุก 6 ชั่วโมง กินฟรี” (น้อง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 29 มีนาคม 2562) และจากการลงพื้นที่สำรวจของผู้วิจัย

“บ่อนการพนันขนาดเล็กมีพื้นที่ประมาณห้อง 4x5 เมตร มีคนเล่นเป็นกลุ่มๆ ประมาณ 4-5 คน ยืน มุงกันด้านนอกวงอีก 2-3 คน เกมที่เล่นในบ่อน มีไฮโล หรือ น้ำเต้า ปู ปลา และเกมไพ่ป๊อก มีคนจัดการ บ่อนและคนเก็บค่าตังเวียนคูดูรอบ ๆ เจ้ามือวงพนัน เงินที่อยู่ในกองพนันมีตั้งแต่ 200 – 3000 บาทสลับ เปลี่ยนหมุนเวียนกันในแต่ละรอบ” ทั้งนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าบ่อนพนันในชุมชนจะไม่มีบาคาร่า หรือ เกมสล็อตม้า หรือ สล็อตเมชีน เหมือนกับบ่อนขนาดใหญ่ เพราะเมื่อถูกจับกุมจะไม่สามารถเคลื่อนย้าย อุปกรณ์ได้โดยง่าย (ผู้วิจัย, การลงพื้นที่สำรวจบ่อนพนันขนาดเล็กในชุมชน, ระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม 2562)

รายได้-ค่าใช้จ่ายของบ่อน

จากการประมาณการที่ได้มาจากข้อมูลของเจ้าของบ่อนในแต่ละบ่อนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก สามารถ แสดงโดย (ตารางที่ 1) ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าใช้จ่ายรวม รายได้รวม และรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายภายในหนึ่งเดือน

ชื่อบ่อน	ค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น	รายได้รวมทั้งสิ้น	รายได้หลังหักค่าใช้จ่ายภายในหนึ่งเดือน
บ่อนหนึ่ง	498,500	855,000	356,500
บ่อนน้อง	615,000	1,155,000	540,000
บ่อนปากกล้วย	440,500	665,000	224,500
บ่อนไก่	637,500	1,155,000	517,500

ที่มา: จากการรวบรวมของผู้วิจัย สัมภาษณ์เจ้าของบ่อนพนันขนาดเล็ก

ข้อมูลตารางและจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยนำมาประมาณการขนาดของเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยขั้นต่ำ จะอยู่ระหว่าง 600,000 - 1,000,000 บาท โดยมีประมาณการกำไรเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 200,000 - 500,000 บาท ต่อเดือน

สำหรับการศึกษาประเด็นชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ประกอบธุรกิจบ่อนพนันอาชีพ ได้มาจากการ สัมภาษณ์เจ้าของบ่อน จำนวน 4 ราย ได้ข้อมูลตรงกันในเรื่องของการใช้ชีวิต ดังนี้

“การใช้ชีวิตก็เป็นปกติเหมือน ๆ กับคนในชุมชน ไม่แตกต่าง แต่อาจมีความเป็นอยู่ที่สบายกว่า ชาวบ้านนะเพราะมีเงินมากกว่าไง พวกเราก็ไม่ได้ใช้ชีวิตที่ร้ายอะไรอะไรมากมีกิน ก็ได้จากบ่อนการพนันที่มีคน มาเล่น พวกเรามีชีวิตและใช้เวลาส่วนมากก็อยู่ในบ่อน ได้เงินค่าน้ำมากก็มีค่าใช้จ่ายอีกหลายๆ อย่าง ชีวิตก็ ปกติเหมือนคนธรรมดา” (เจ้าของบ่อนหนึ่ง, น้อง, ปากกล้วย, ไก่, การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, ระหว่างเดือน มีนาคม – พฤษภาคม 2562)

สำหรับประเด็นคำถามสำคัญที่ชี้ว่าบุคคลเหล่านี้มีนัยการพนันไม่ได้หากินจากการทำงานอาชีพอื่น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจบ่อนขนาดเล็ก ทุกรายสรุปตรงกันว่าไม่อยากประกอบอาชีพ

อื่นอีก เพราะอาชีพนี้สามารถสร้างรายได้ เลี้ยงครอบครัวและทำให้มีชีวิตที่ดีได้เหมือนการทำอาชีพอื่นที่ถูกกฎหมาย สะท้อนได้จาก

“ไม่ทำอย่างอื่นหรอก เมื่อก่อนเคยเป็นพนักงานบริษัท ติดตามนาย พอดีมีโอกาสนายให้มาลองทำดูและให้ทุนมาเปิด เลยทำมาตลอดได้เงินดีกว่าเป็นลูกจ้างอีก เราก็คชอบงานนี้นะ ไม่รู้สึกด้อยอะไรเพราะทำให้เรามีเงินได้เหมือน ๆ คนอื่นหรือบางทีมากกว่าด้วยซ้ำ” (น้อง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 29 มีนาคม 2562)

“อดีตเคยเป็นนักเรียน ไม่มีอาชีพอื่น มีหนี้สินจำนวนมาก ได้รับโอกาสจากผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ซึ่งเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ ให้มาเปิดบ่อนและต้องนำเงินร้อยละ 20 ของรายได้รายวันไปชำระหนี้ ก็เลยทำบ่อนมาจนเป็นอาชีพ ไม่ได้ทำงานอื่นเพราะเราเชี่ยวชาญทางนี้” (น้อง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 16 มีนาคม 2562)

ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลักในกลุ่มนักพนันรายได้ - ค่าใช้จ่าย นักพนันที่เล่นพนันเป็นอาชีพโดยการหารายได้จากการพนันทุกราย มักจะมีรายได้หลักจากการเล่นพนันโดยแต่ละคนจะกำหนดเป้าหมายของรายได้ไว้เป็นที่ชัดเจนเสมอ เนื่องจากนักพนันที่เล่นเพื่อการดำรงชีพจะต้องการแค่เพียงเงินเพื่อใช้จุนเจือครัวเรือนเท่านั้น พอเล่นได้ตามเป้าที่ตั้งไว้ก็จะเลิกทันที ดังนั้นรายได้ของนักพนันเหล่านี้คือตัวเลขเป้าหมายจากการเล่นพนันของแต่ละคน ซึ่งเมื่อนำเอาข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจะสามารถประมาณการขนาดเงินทุนพนันต่อวันซึ่งเงินทุนต่อวันเฉลี่ยจะอยู่ระหว่าง 1,000 - 5,000 บาท โดยมีเป้าหมายของรายได้จากการเล่นพนันต่อวันเฉลี่ยตั้งแต่ 800 - 1,000 บาท สะท้อนได้มาจากข้อมูลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ทุนสำหรับการเล่นพนันนั้นเงินทุนผมได้มาจากการกู้เงินนอกระบบนะ กู้มาแล้วมาเล่นหมุนเงินไปพอเล่นได้เท่าเป้าที่วางต้องเลิกทันทีเพราะเราได้เงินเลี้ยงตัวแล้ว เงินทุนที่ต้องในกระเป๋าก็ประมาณ หนึ่งพันขึ้นไป บางทีก็มีทุนถึง 3 - 4 พันก็มี ได้มาเก็บไว้ใช้ต่อทุนและใช้จ่ายประจำวัน” (โจ้, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2562)

“เล่นพนันต้องมีเงินลงทุน ส่วนมากก็หาได้จากเงินกู้จากเจ้าของบ่อนหรือนายทุนและเงินที่ได้จากการเล่นก็ค่อนข้างเหลือเอาไว้ทำทุน ก็ใช้ทุนตั้งแต่ 1,000 - 2,000 บาท ส่วนเวลาได้ตามเป้า หักกลับหนี้สักพันบาทก็เลิก พรุ่งนี้ว่าใหม่” (พี่ก้อย, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2562)

“การมาเล่นพนันจำเป็นต้องมีเงินทุนเพื่อการแทงในแต่ละรอบ สำหรับเราแล้วจะใช้เงินทุนประมาณ 2,000 บาทเพื่อเอาไว้ต่อทุน ได้มาก็หมุนเล่นจนคิดว่าพอตามเป้า กลับบ้าน ไปรับลูก ใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมงต่อวันที่อยู่ในบ่อน เป็นงานสบาย ๆ นะ นักพนันมีอาชีพต้องสูงกับใจให้ได้” (พี่นก, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2562)

สำหรับที่มาที่มาของอาชีพก่อนมาเป็นนักพนันอาชีพ ค่าใช้จ่าย และเป้าหมายรายได้ต่อวันสามารถดูได้จากตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงอาชีพของนักเล่นพนันในอดีต ค่าใช้จ่าย และรายได้เป้าหมายในการเล่นพนันต่อวัน

รายชื่อนักเล่น	อดีตประกอบอาชีพ	ค่าดอกเบี้ยยเงินกู้ (รายวัน)	ค่าดอกเบี้ยยเงินกู้ (รายเดือน)	เป้าหมายในการเล่นพนันรายวัน
กลุ่มที่เคยประกอบอาชีพที่ค่อนข้างมั่นคงน่าเชื่อถือ				
คนที่ 1	ทำงานราชการ	300	4,000	1,000
คนที่ 2	ทำงานราชการ	200	2,000	1,200
คนที่ 3	บริษัทเอกชน	-	2,500	1,000
คนที่ 4	บริษัทเอกชน	-	2,000	1,000
คนที่ 5	บริษัทเอกชน	200	1,000	2,000
กลุ่มที่ในอดีตมีรายได้ไม่แน่นอน และผู้ที่ในอดีตไม่เคยประกอบอาชีพ				
คนที่ 6	ทำงานในบ่อน	-	5,000	1,000
คนที่ 7	ทำงานในบ่อน	100	3,500	1,000
คนที่ 8	ต้องโทษจำคุก	300	1,000	800
คนที่ 9	ต้องโทษจำคุก	200	1,500	1,000
คนที่ 10	นักมวย	100	3,500	1,000
คนที่ 11	นักเล่นพนัน	300	1,500	1,000
คนที่ 12	ค้าขาย	300	4,500	2,000
คนที่ 13	ไม่มี	300	1,500	1,000
กลุ่มที่มีรายได้สูง				
คนที่ 14	ประกอบธุรกิจ	-	2,500	1,000
คนที่ 15	ราชการตำรวจ	-	-	ไม่กำหนดเป้าหมาย

ที่มา: จากการรวบรวมของผู้วิจัย สัมภาษณ์นักพนัน

จากตารางเห็นได้ว่านักพนันที่ปัจจุบันเล่นการพนันทุกวันจนเป็นอาชีพ หาเลี้ยงครัวเรือน มีอดีตที่มาของนักการพนันรวม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยมีรายได้มั่นคง กลุ่มที่ไม่เคยประกอบอาชีพ และกลุ่มผู้เคยมีรายได้สูง ซึ่งแต่ละรายจะมีภาระค่าใช้จ่าย ของเงินกู้ เป็นรายวันเฉลี่ย ะหว่าง 100-300 บาทต่อวัน และภาระเงินกู้อยู่เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,000 - 5,000 บาท ต่อเดือน

ชีวิตความเป็นอยู่ของนักพนันโดยทั่วไป พบว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนแต่มีรายได้เลี้ยงครอบครัวทุกวัน มีชีวิตเป็นปกติชนเหมือนชาวบ้านในชุมชนทั่วไป ความเป็นอยู่ไม่สุขสบายนัก และไม่มีความคิดที่จะทำอาชีพอื่นนอกจากเล่นการพนันเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ดังคำสัมภาษณ์ดังนี้

“ความเป็นอยู่ของพี่ ก็ดีนะมีกินมีใช้ แต่มันไม่แน่นอนเหมือนเงินเดือนหรือการรับจ้างรายวัน แต่ที่ไม่ชอบคือไม่เป็นตัวเองและเป็นคนไม่ชอบถูกบังคับ อีกอย่างทำแบบนี้ก็ได้เงินกลับบ้านทุกวันเหมือนกัน” (พีนก, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2562)

“อาชีพอื่นหรือไม่ทำหรอก เราโตในบ่อนตั้งแต่เด็กทำอะไรไม่เป็น เราสายนี้เล่นมาตั้งแต่อายุ 14-15 หาเงินเองได้ไม่เลิกหรอกพี่ อีสระดีด้วย” (พี่ใหญ่, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 19 มีนาคม 2562)

“เมื่อก่อนเคยประกอบอาชีพ บริษัทเอกชน แต่เงินไม่พอใช้เพื่อนชวนมาเที่ยวบ้านมาลองเล่นดู เอ๊ะมันหาเงินได้นะได้เงินกลับบ้านถ้าเราประมาณตัวได้และเล่นให้ได้ตามเป้าหมายต่อวันที่วางไว้ ได้เงินดีกว่าทำบริษัทเลยลาออกมาเล่นอย่างเดียว รู้สึกว่าเราทำได้ดีกว่า ส่วนชีวิตความเป็นอยู่ก็ปกติทั่วไป ไม่รวยแต่มีกินทุกวัน มีเงินหมุนจากเล่นจากเงินกู้บ้างมันเป็นอาชีพนะครับต้องมีวิธีการ” (พี่หวิน, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2562)

อภิปรายผล

การวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาถึงการดำเนินธุรกิจบ่อนพนันขนาดเล็กในชุมชน โดยใช้พื้นที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นตัวแทนเพื่อการศึกษาทั้งนี้เนื่องจากการจัดการและการทำธุรกิจการพนันขนาดเล็กจะมีลักษณะและรูปแบบเหมือนกันทั้งหมด การวิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปผลการศึกษา โดยการศึกษาพบว่า บ่อนการพนันที่ตั้งในชุมชนจะดำเนินธุรกิจได้ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้มีอิทธิพลในเขตพื้นที่นั้น ๆ สถานที่ตั้งของบ่อนพนันจะต้องลึกหรือต้องอยู่ในที่ลับตาคน พื้นที่ใช้เล่นพนันมี 3 ลักษณะคือ พื้นที่ว่าง ห้องเช่า และบ้านผู้อยู่อาศัยในชุมชนมาทำเป็นบ่อนพนัน ทุนที่นำมาบริหารบ่อนมาจากการกู้เงินนอกระบบซึ่งมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างธุรกิจบ่อนพนัน เกมส์พนันในบ่อนมีการเล่นเกมส์พนันเพียง 1 - 2 ชนิดเท่านั้น ประมาณการรายได้ของบ่อนอยู่ระหว่าง 600,000 ถึง 1,100,000 บาทต่อเดือน สำหรับผู้มีอาชีพนักการพนัน กลุ่มผู้ประกอบธุรกิจบ่อนพนัน ประมาณการขนาดเงินทุนหมุนเวียนอยู่ระหว่าง 600,000 - 1,000,000 บาท ประมาณการกำไรเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 200,000 - 500,000 บาท การใช้ชีวิตส่วนมากจะอยู่ในบ่อนพนันเพราะต้องบริหารจัดการบ่อน มีความเป็นอยู่ดี การใช้ชีวิตเหมือนคนเป็นปกติไม่มีความแตกต่างจากคนในชุมชน ส่วนกลุ่มผู้ประกอบอาชีพนักเล่นพนัน ประมาณการขนาดเงินทุนเพื่อเป็นทุนพนันต่อวันอยู่ระหว่าง 1,000 - 5,000 บาท ประมาณการกำไรเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 600 - 1,500 บาท ใช้ชีวิตอยู่ในบ่อนพนันประมาณ 6 - 10 ชั่วโมง มีชีวิตความเป็นอยู่ไม่แน่นอนแต่มีอยู่มีกินทุกวัน

สำหรับการอภิปรายผลการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่างานศึกษามีลักษณะสอดคล้องกับผลการศึกษาของสังคีต พิริยะรังสรรค์ (2544) ในเรื่องของสัดส่วนของการใช้จ่ายและรายได้ที่นักพนันจัดแบ่งเพื่อเป็นเงินหมุนและการดำเนินการ กล่าวคือ นักพนันจะแบ่งสัดส่วนของการเล่นพนัน กล่าวคือ เงินประมาณ 20 - 30 เปอร์เซ็นต์ใช้เป็นเงินทุน และมีค่าใช้จ่ายเป็นเงินหมุนในบ่อนรายวันเป็นเงินประมาณ 60 - 80 เปอร์เซ็นต์ของเป้าหมายในการเล่นพนัน ซึ่งหากวิเคราะห์ตามงานศึกษาของสังคีต พิริยะรังสรรค์ แล้วแสดงให้เห็นว่ารูปแบบของนักเล่นพนันไม่ความแตกต่างจากการพนันในบ่อนคาสิโน เพียงแต่แตกต่างกันในแง่ของขนาดวงเงินการเล่นเท่านั้น สำหรับประเด็นวิถีชีวิตของนักพนันอาชีพ ไม่พบงานศึกษาใด ๆ ที่ทำการศึกษามาก่อนและการศึกษาชิ้นนี้เป็นชิ้นแรกที่น่าเสนอวิถีชีวิตของผู้มีอาชีพการพนันจึงไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเทียบเคียง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าอาชีพนักการพนันสามารถทำให้บุคคลดำรงชีพอยู่ได้และเสมือนว่าพวกเขาเหล่านั้นอยู่ในอีกโลกหนึ่งที่ไม่ติดต่อกับสังคมภายนอกหรือกล่าวได้ว่าเป็นเศรษฐกิจใต้ดินนั่นเอง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- สังคีต พิริยะรังสรรค์ และคณะ. (2546). **งานวิจัยเศรษฐกิจการพนัน: ทางเลือกเชิงนโยบาย**. สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร: เอกสารงานวิจัยฉบับสมบูรณ์.
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. (2546). **เศรษฐกิจการพนัน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ร่วมด้วยช่วยกัน. Medina and Schneider. (2018). *The Global Economy*. เข้าถึงข้อมูลจาก https://www.theglobaleconomy.com/Thailand/shadow_economy/

การสัมภาษณ์

- น้อง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 16 และ 29 มีนาคม 2562
- หนึ่ง, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล 16 มีนาคม 2562
- ปากกล้วย, ไก่, อาชีพเจ้าของบ่อนขนาดเล็ก, สัมภาษณ์ส่วนบุคคล มีนาคม – พฤษภาคม 2562
- โจ้, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2562
- พี่ก้อย, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 15 และ 17 มีนาคม 2562
- พี่นิก, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2562
- พี่ใหญ่, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 19 มีนาคม 2562
- พี่หวิน, อาชีพนักเล่นพนัน, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2562